

Friptura lui Széll.

(Anecdota activistă).

De la Orăștie bate,
Bate vântul „activist”,
Și 'n Sibiu își mișcă sîrma
„Telegraful” optimist.

*

După ușa dietală,
Stă ascuns jupânul Széll,
Românașilor li-arată
O „codiță” de purcel.

*

„Cine mîncă din codiță
„Dintre voi, Români iubiți,
„Capetă friptura 'ntreagă!
„Până-î caldă dar — grăbiți!”

*

„Gura Satului” d'oparte
Stă și stă, și tot cobește,
Și rotind în jur privirea-
„Glasu-și drege și vorbește:

„Rumenă-î mîncarea asta
„Și slămînzî suntem noi, zău,
„Dar de-î „friptă ungurește”:
„N'o fi 'n veci de neamul meu!”

*

„Căci de vom gusta din ea,
„Așa, cum ni-se îmbie,

„Ne-om îmbolnăvi, zic, rîu,
„De-om fi bolnavi pe vecie!”

*

„Deci voi, frați, să fiți cumînți!
„De vă chiamă Széll la masă,
„Toți în straiță să v'aduceți
„Mămăligă de pe-acasă!”

P-f.

Popa Bontilă.

Bat-o focul lăcomie.

Și dl Protă a nost' nu s'a mulțămît că din
dascăl simplu a ajuns să fie protopop, inspector de

școli, președinte al reuniunii învățătorilor, membru al congregației și ce știu mai ce, — nu-î destul: a trebuit să se facă și *derektor* executiv de bancă.

A și pățit-o!

Zice de unăzi casierul băncii, cuconul Zărie, către el: „Domnule protopop“ (ăsta-î titlul de onoare în afaceri de bancă) „te-aș ruga să provoci personal pe câți-va debitori, să 'și reguleze cambiile, ce stau aice de luni de zile nearanjate.“

„Bine“—zice-protă — „dictează lui Ion să scrie numele lor pe o ședulă, apoi să mi-o dea pe seară.“

Abia găta cu Zărie, iată vine popa Cimpoiu din odaia comisariatului băncii (căci acolo șede toată ziua). „Domn' derektor“ (așa îi place protei să fie titulat în afaceri bisericești), Vă roagă câți-va poporeni să li se pomenească morții la slujba de mâne.“

„Bine“—zice protă—„dictează lui Ion să scrie numele lor pe o hârtie, apoi să mi-o dea pe seară.“ —

Și pleacă protă, făcând pe stradă cu ploierul roata morii de vânt.

Seara Ion servitorul îi duce ambele ședule. Protă le bagă în buzunar.

Mâne zi la liturgie scoate protă o ședulă și face pomelnicul.

După liturgie își aduce aminte să împlinească și cererea casierului, scoate și ceealaltă ședulă, cetindu-o însă,—observă, că cei ce ar avea să fie provocați la arangiarea cambiilor, sunt toți dearëndul oameni repositați.

Se duce la bancă.— „Ei bre, dle Zărie, cum să-î provoc eu pe ăștia la solvire, toți au murit!“

Mirare generală. Vine însă Ion și desleagă enigma:

— Dle protopop, ai pomenit în biserică pe cei de pe ședula restanțierilor și ai voi să provoci la solvire pe cei ce trebuia pomeniți.—Asta-î!!

R. B. F.

Pe ordinele de dans ale balului românesc din Sibiu din anul acesta, se puteau vedea înscrise enigmaticele litere: *R. b. f.* Neputând descifra acest menezel-ufarsin, mi-am luat inima în dinți și ghetetele de lac în picioare și mi-am făcut vânt pe parchetul luciului al salei de bal. Aci m'am oprit scurt la toate personagiile noastre mai decoltate — la minte, rugându-le cu mâinile împletite peste clac, să-mi lămurească insigniile auspiciare ale balului acestuia. Eată ce răspunsuri am primit la chestionarul meu modest:

Un „tribunist autorizat“ (de un aspect foarte „pasiv“): Deoarece-ce preseda lipsește de aici „R. b. f.“ nu poate însemna alta decât, că *Bațiu bine face*.

Un vechiu tribunist (cu enfasă): *Românul bicuște fanfaronadele!*

Un redactor dela „Revista Economică“ (cu suris): *Revistele bune floresc.*

Un „telegrafist“ (satisfăcut): *Reverenda bate fracul!*

Unul dela „Albina“ (cu eleganță): *Randerul bunelor familii.*

Un avocat (în ton de cancelarie): *Recursul bunelor fetițe.*

Un oficer (țanșos): *Răsboiul bărbaților frumoși.*

Un secretar de bancă (cu gravitate): *Reuniunea bravelor femei.*

Un însurățel tinăr (deprimat): *Risipa banilor femeii.*

Un agronomist (tată de familie): *Recolta bietelor fetițe.*

O mamă (foarte mamă): *Răzgândirea burlacilor fanatici.*

Un holțiu tomnatic (cu un rest de speranță): *Reuniunea babelor frumoase.*

Un craidon (prin monoclu, picant): *Republica busturilor fascinante!*

Un croitor de dame (trăgând cu ochiul): *Reabilitatea balului femeilor.*

Un mare comerciant (cu invidie la sala plină): *Rebach bun fac!* — Și așa mai încolo, încât mă făcusem buimac în frac de atâtea feluri de interpretări. Refugiându-mă în antreu, ca să ajung la puțin aer și la nițel vânt în cap, dădui peste garderobier, cu care prinsei vorbă, și care în fine, — o Dumnezeu, — mă lămuri pe deplin, că „R. b. f.“ nu înseamnă alt-ceva decât, o „Rățecire a bietului fabricant“, care tipărise pe ordinele de dans în loc de *B. R. F.* (Balul reuniunii femeilor) din greșeală: *R. B. F.*

Vezându-mă dus de nas de capacitățile chestionate, mai privii odată sarbăd inițialele de pe ordinea de dans, ce țineam în mână: *R. b. f.*, care parecă-mi ziceau: *Repede, băiete, fugi!* . . . și de grabă îmi luaî tâlpășita, resp. paltonul și mă depănai acasă de unde Vă transmit pățania scrisă.

Pătaf.

„Activitatea“ din Orăștie.

Cine-î voinic, e voinic,

Nu se teme de nimic;

Nici de glonț, și nici de lume:

Revolver Lui — nu-î impune!

*

Ia cârbaciul, dă, lovește,

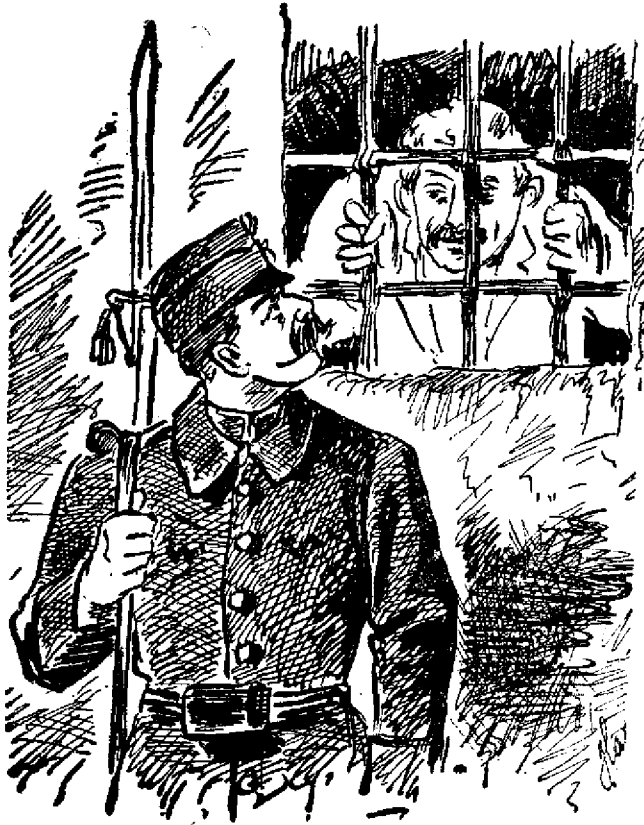
La bătaie se pornește:

El nu face glumă, frate,

Ci propag' „activitate“!

Nel.

De la comitat.

Krivány (cătră păzitor): Vezi măi, cum e lumea! Câți au să-mi mulțamească *singur numai mie* că au ajuns la posturi înalte în comitat. Și totuși, nici măcar o gratulație de Anul-Nou nu mi-au trimis! Ingrații!

LA „NOVARA“.

Într'o Joe, pe 'nserat
Tatăl-meu, zău, a plecat
La „Novara“ ca să bea,
Să-și astimpere setea:
Cu bere din ceea halbă
Fără multă spumă albă,
Din halba negulerată,
Ce i-o aducea o fată,
Fețișcană de „sas verde“,
Care 'n pădure se perde.

Când era la miez de noapte,
S'ar scula, dar nu se poate,
S'ar urni, să vină-acasă,
Mama-l așteptă cu masă.
Însă nu putea, săracul,
Ci cădea 'ndărăt ca racul.
Ce să facă? se întreabă:
— Să plece, ca om de treabă,
La casa-i din *Unterstat*?
— Orî ca un înamorat,
Să dea „Ständchen“ sub ferestă
Cum dedese prin Tulghești?!...

Orî măi bine să se culce
La cărcîma cu somnul dulce!?

A hotărî vreme n'avea,
Capu 'n jos greu îl trăgea,
Se 'ntinse deci sub cea bancă
Și 'ncepîu să sforăască.
Când ajunse la visat,
El visă, că-î împărat,
Că lui de nimic nu-î pasă,
Nici de ce-l așteapt' acasă!

„Herr *derectâr*, *Samurache!*“
— Ce ți-a venit, *Antonache?*
„Vreau să mătur, deci te scoală!“
— Ce, mă crezi băiat de școală?
„Te-a căutat și un *zetar*. . .“
— Hai sictir cu-acel ștrengar!
În d'al d'astea nu-s noviț,
Adu-mi iute-un șlimoviț. . .

Acasă când a sosit,
Vai de el, ce a pățit.
La redacție, măi rău.
Era ca și scos din *tău*. . .
D'atunci el că s'a jurat,
Să nu plece nici-odată(??)
D'acasă pân' la „Novara“
Nici ziua, nici de cu seara.

Ghigbi.

Dăm loc cu plăcere *versurilor* jovineliț Ghigbi,
care dacă scrie acum, când e îndușmănit cu latina, a-
semenea *versuri*, apoi, desigur, pe când va ajunge la
matură, va fi cel măi șugubeș colaborator al nostru.

Stan.

Jupânul Dolfi

— serie un *artikel* fulminant în contra „eref nouă“
din diocesa Aradului. O să apară de-odată în „Egyetérthés“,
„Arad és Vidéke“ și în „Cohortrola“...
Trembrați popoare!

Dascălul Pampu.

La examenul de astă-vară ved că dl protă vrea să mă șicaneze. Mă întrerupea într'una.

Ajunserăm la examinarea clasei a VI. din gramatică. Zice dl prota: „Ean' să ved cum știu elevii să analizeze. Dictează, d-le învățator, unuia o propozițiune compusă“.

Scot pe Nicu a lui Papătot la tablă, și zic: Scrie!

Ambiția

Dl protă ear mă întrerupe: „Ei lasă, dle învățator, conceptele aștea abstracte. D-Voastre dascălii tot numai: ambiția, ambiția și ear ambiția! Dictează ceva mai din viață, mai actual, mai real“!

Zic: Mă rog! Scrie, Nicule!

„Din cauza neglijinței organelor superioare și a indolenței poporenilor: sufăr lipse, rabdă foame, umblă zdrențoși — sërmanii învățatori.“ Analizează, Nicule! Cine-î neglijent??

„Destul“ — zice dl protă inspector — „lasă analisarea“!

Mâne-zi a dispus, ca cel puțin restul salariului meu de anțerț să fie încasat cu grabă.

SCHINTEI.

A colabora la tot ce-î frumos și plăcut: eată devisa vieții mele.

Zerneșteanul.

*

Lucrul principal e — moștenirea. Mintea vine ea cu vremea.

Voivodaș.

Întocmai.

Emoționat țiganul de nașterea unui purdel, în zori de zi îl ridică cu fața spre răsărit și strigă'n gura mare:

— Mândru soare, iac'un soare!

— „Crr“, răsună glasul Românului.

— *Delo*, românico, că nici se născuse bine și mi-l batjocorești.

Aude „Gura Satului“ cum întâmpină lugojanul secolul al XX: -lea:

— Mândru secol, iacă „Drapelul“; și...

— „Crr“! Crr!

Chibiț.

*

FRAȚI CU COADA.

Muscalul ia de chică pe un chinez și-l tîrnuește. *Francezul*: În numele civilizației! Ne sunt frați! *Muscalul*: Frați? Nu vezi că au coadă!

PRACTIC.

Lacheul: Să mă iertați, *ilustre*, că V'am tăiat binișor la față!

Kornfeld: N'are a face, cât de bine să mă fi tăiat! Una, că și așa aveam să mă duc să-mi lase sânge, am cruțat 10 fiorenți. *Alta*: mă pot lauda că am avut—duel. *Auch etwas!*

TANDA și MANDA.

T. Da ce harabor fac trocarii tîi din Brașov, mîi fîrtate!

M.: Drept au. Și domnu Vlaicu zice: pentru ce să susție biserica Sf. Nicolae din baniî ei școlile din Brașov — spre binele *altora!* O fabrică de spirt s'ar *renta* cu mult mai bine pentru trocarii. Și Dr. Saftu sprijinește idea asta.

T.: Ahă-lui să fie și Vlaicu și Saftu. Ear' tu, prostule, te iaî după atari oameni. Lasă-i în păcate!

ANECDOTE.

Un inspector visita școalele primare.

Era în clasa I.—

— Numără, zise el unui băiat. —

— Unul, doi, trei,....

— Alalalt să urmeze, zise.

— Patru, cinci, șese,...

— Tu, acum!

— Șapte, opt, nouă.

— Tu!

— Zece.... unter, ober, craiu, as.

Trece în clasa II.

Pune degetul pe hartă și întrebă pe un băiat.

— Aici ce e?

— Un deget c'o unghie murdară.

În clasa III.

— Poți să-mi spui de unde vine lâna?

— Dela oi.

— Și ce se face cu lâna?

Micul, codindu-se:

— Nu știu.

Inspectorul, atîtând ciorapi:

— Asteacu ce se fac?

— Cu cărligele mamei!

Inspectorul intră apoi în clasa IV.

Între alte întrebări despre participii, adjective etc. făcu și următoarea:

— Măgarul ce e, substantiv sau verb?

— Verb, răspunde băiatul cu siguranță.

— Și pentru ce? — adaugă inspectorul, ținându-și rîsul.

— Pentru-că se poate zice: eu măgar, tu măgar, noi măgari, voi măgari, ei....

— Destul, destul—întrerupe inspectorul—te puteai opri la persoana întâia..

Lucăiade. Într'un oraș unui actor i-se aruncă pe scenă ouă clocite. Eșind din scenă actorul se repezi la director, care pentru a-l liniști, îi zise:

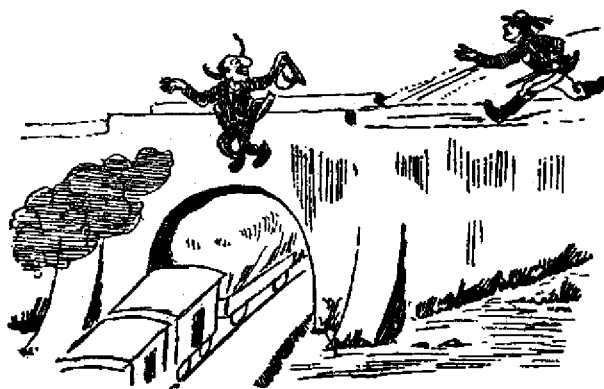
— D-ta te plîngi și lumea ți-a făcut ovații.

— Ovații??... Ouă clocite!!!...

— Tocmai! ovație este o vorbă, care vine dela latinescul *ovum*, care însemnă ov, ou.

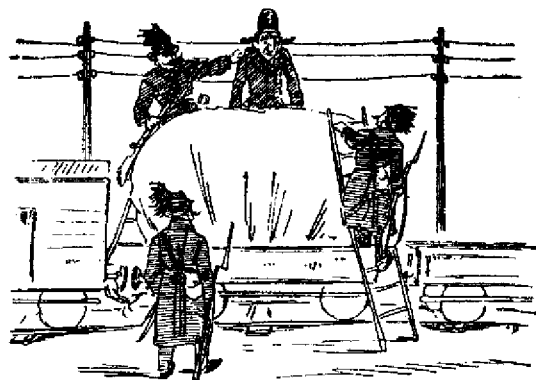
Șloim și jandarmii.

I.

Șloim sare de pe viaduct și cade pe un vagon încărcat cu lână. Trenul îl duce — e scăpat. Dai-diri-dai!

II.

Șloim ajuns la stația, dă să se coboare. Ai-vee! alți jandarmi avisați pe telefon — îl iau în îngrijire. T-t-t!

Treanca și Fleanca.

T. Sireacă soacră-mea, a murit azi noapte.

F. Dumnezeu s'o ierte. D'a fost'a bolnavă multă vreme?

T. A bolit destulă vreme.

F. Ei, apoi chemat-ați doftor să-i ajute?

T. Pân' acuma nu, dar' de 'i-să făcea și mai rău, aduceam pe doftorul la ea.

Jupânul Iaiteles: Vîno țigăhan dupo mine, che minton arunc țigăhar asta!

Țigănul: Uite la el. Da umflat ești, jupâne! Haid' d-ta după mine, că iac' eu și arunc capetul ăsta!

Cui ce i-a rămas—după Bobotează?

Iordanului apă—nesfințită;

Preoților—pițulele'n buzunar;

Dascălilor—Aliluia;

Copiilor cântăreți—urechi înghețate;

Duchului Sfânt o oboseală mai puțin, căci în anul acesta s'a pogorit numai asupra *Burilor!*

*

DOCTORUL ȘTROCALA.

Doctorul Ștrocală sosește la un bolnav, care aproape trăgea de moarte. „Ei, ce mai faci?” — întreabă.

Pacientul. Mi-se pare că mor, d-le doctor, și e greu!

Ștrocală. Ei, asta e. N'ai teamă, d'aia sunt eu aci, să te ajut.

*

CE E DE NECREZUT?

Nu e de crezut că d-niș Ilie Cristea, N. Ivan și Mateiu Voileanu na'r m'ai fi avut vreme să redacteze „*Telegraful Român*,”

Ca un domn cu licență să se îmbete tun în birt fără licență;

ca Șulut-băcsi să scrie două rënduri măcar, fără să se laude.

*

Inaugurarea — „activității.”

Nodul gordian politic e deslegat; dl Dr. Aurel Munteanu a intrat în activitate — cu cărbaciul!

La numărătoarea populațiunei s'a scris fie-care jidan de născut maghiar;

d'aceea cu drept se pot privi și acești doi surcei de viitori stâlpi ai nației singur alcătuitoare.

La situația.

Cam așa încearcă și unit d'ei noștri, vânători după interese și scopuri personale, — cu sërmanul nostru popor. L'ar sumuța la fugă, luptă zădarnică: numai ca să-i ajute pe ei, a-și umplé sacul! De-ocamdată atât!

TEATRU în „LIPOVA”.

— Chiar bine vii, Morit, vroim să jucăm teatru, „Patimile Mântuitorului”, dar' nime nu vrea să primească rolul lui Iuda. Primești tu să fii Iuda?
— Gemacht! Bine, numai dați-mi mai întâiu cei 30 de arginți.

SUCCESUL NOSTRU.

Succesul foilor noastre a fost desevîrșit. Pe unde numai ea a pătruns, a făcut pe oameni să rîdă...

Ce să ne lăudăm însă noi singuri?

Lăsăm să urmeze dovezile.

Eată ce am primit adică la redacție:

„Londra, 19 Ianuarie. Onorată redacție! Transportul destinat lordului Kitschener a sosit aici. Nu m'am putut răbda să nu iau și eu un număr, pe care l'am citit cu multă veselie. Ei, bravo, asta-i foaie! Desigur va face și pe Kitschener să rîdă, deși starea lui e mai mult de plîns. Trimiteți un exemplar și pentru casina aristocratică. *Chamberlaine.*”

„Berlin, 21 Ianuarie. Regret că nu trăiește tata. Ce ore vesele ar petrece. Și-ar reaminti zilele de glorie, când reșosatul Stănescu se ocupa și de modesta lui persoană în „Gura Satului”. Abonamentul l'am trimis cu poșta de azi. *Herbert Bismarck.*”

„Lugoș, 25 Ianuarie. Așa mai înțeleg și eu! Mă închin. Credeam până acum că foaia mea este cea mai primă în Ungaria și părțile adnexe. „Gura Satului” vîd însă că o întrece. Vivat, crescat, floreat! *Dr. B. Raniște.*”

„Sibiu, 23 Ghenarie. Bată-vă, să vă bată. M'ați cumpenit să rîd și eu, cât sunt de serios. Reproduceți câte ceva din *Imitațiunile* fratelui meu, că versurile lui Ion zău că au haz. *Ilarie Comănac.*”

„Sibiu, 24 Ianuarie. Să fiți ai naibii: de când a apărut „Gura Satului”, Ghighi al meu tot secunde aduce acasă. Hamișul de el s'a apucat să mă scrie în versuri. Zice că vi-le trimite. *) Valer va colabora și el. Punem însă o condiție: pe *preseda* să-l lăsați în pace.

Pe Tilea îmblățiți-l cum vreți, că pe Dedu el îl adusesese aici dela Blaj. Salutări cordiale. *Samurache.*”

„Sibiu, 26 Ianuarie. Krafft se plînge că faceți concurență *Posnașului* pe care eu l'am scris, ear el — încasează. *Borcică.*”

„București, 24 Ianuarie. După-ce am citit „Gura Satului”, am consultat spiritele. Hotărît, în voi să-lășuește spiritul lui Mollier. *Hajdău.*”

„Brașov, 25 Ianuarie. Cheful și glumele, asta-i vieța. *Nastasi.*”

„Blaj, 26 Ianuarie. Imi plac glumele, dar urăsc pe cei-ce le fac pe—socoteala mea. *Dedu.*”

Adrese anonime ori iscălite cu pseudonim, ni-au sosit un coș întreg.

Nu le publicăm însă, ca nu cumva cei dela „Activitatea” să spună că-i imităm.

Urzică.

*) Le și publicăm deja. — Redacția.

„GURA SATULUI“

foaie umoristică,

apare

la 1 și 15 a fiicărei luni

în Arad.

Prețul abonamentului :

Pe 1 an . . . 6 coroane.

Pe 1/2 . . . 3 coroane,

Tot ce privește redacția ori

administrația,

să se adreseze la avocatul

Dr. IOAN SUCIU

A R A D,

calea archiducelui

1osif Nr. 7.

Frați Români !

Avem activiști, cari stau *foarte pasiv* și avem pasiviști *prea activi* în păparea averii naționale.

Dacă vroiți să-i cunoașteți mai d'aproape, abonați

„Gura Satului“

cea cu program activ în pasivitate și pasiv în activitate.

Proprietar-editor: *Dr. Ioan Suciu* adv. în Arad.

Redactor-responsabil: *Nicu Stejărel.*

Tiparul tipografiei „Tribuna Poporului“ în Arad.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
 arangiată fiind cu material nou
 primește spre executare :

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Ananțuri fu- nebrale, etc.	

**Cele mai
moderate preturi !!**